

Külas käis rännumees Hendrik Relve

Põltsamaa raamatukogu salongiõhtu külaliseks oli loodusajakirjanik ja -fotograaf Hendrik Relve. Oma rännakutel on ta külastanud kõiki mandreid, aastate jooksul on tema sulest ilmunud üle kümne rännuraamatu. Lisaks põnevatele looduslugudele esitles ta nüüd kuulajatele ka oma uut raamatut „Minu elu uhkemad loomad.“

RAIMO METSAMÄRT
Raimo@pvs.ee

Raamatu saateks on Hendrik Relve kirjutanud: „Kui vaatan peeglis, ei taha hästi ära tunda taati, kes sealt vastu vaatab. Paraku pean tunnistama, et teised mind sellisena näevad. Niisiis paistab, et olen jõudnud küpsesse ikka. See on vanus, kus hakatakse elust kokkuvõtteid tegema. Aga kuidas? Päris kindlasti ei taha ma kirjutada autobiograafiat. Kuid mingeid kilde ja hetki, mis lugejale huvi pakuksid ja iseenda südant soojendaksid, võiks ju kirja panna. Mõni minuealine on sedasama tajudes kirjutanud võib-olla raamatu „Minu helgemad hetked“ või näi-

teks „Minu elamuslikumad naised“.

Relve tunneb loodusinimesena, et inimeste maailmast on olulisem loodus, sestap jõuavad tema reisimuljed ka paljude inimesteni. Nii on Vikerraadios võimalik juba 2001. aastast kuulata saatesarja „Kuula rändajat“.

Põhjamaa mees eelistab kargust

„Põhjamaa kargus on hingelähedasem, kuuma talu-

Hendrik Relve meeleolukad jutustused viivad kuulajad põnevatesse paikadesse.

oma nahal tundnud nii 46 külma- kui ka soojakraadi. Loomi, nii ohtlikke kui ohutuid, kellega ta silmast silma kohtunud on, ei ole ilmselt võimalik üles lugedagi.

mine on suurem katsumus,“ sõnab Hendrik, kes on

„Kui ma oleksin Keenias pimedas krokodillidest kubisevasse jõkke jalgu pesema läinud, võinuks ma juba üle 25 aasta ühe jalaga olla,“ toob ta ühe ereda näite.

Eestimaalasele, kes juhtub harva nägema rästikut ja nastikut (mis ikkagi hirmu tekitavad), võib selline sõnapaar nagu „lähikontakt anakondaga“ kõlada justkui fraas õudusfilmist. „See on teistmoodi kui fil-

mis,“ kinnitab Hendrik, sest anakonda otsijad sumpavad lihtsalt soos ja kompavad latiga ning seejärel lihtsalt tirivad mao justkui vooliku lagedale. „Madu on tavaliselt šokis – see on tegelik reaalsus.“

Uued seiklused ootavad

Lisaks loodusele on Hendrik Relvel veel teine suur kirk – maailma põlisrahvad ehk loodusrahvad.

Foto et.wikipedia.org „Raamat „Kiviaja puudutus“ räägibki Uus-Ginea põliselanikest, kes elavad siiani kiviaja tasemel ja tsivilisatsiooniga kokku puutunud ei olegi.

Enamiku kodus veedetud ajast veedab Hendrik Relve maal ehk Kose-Risti kandis. „Kuna reisidest saab nii palju jutustatud, jääb mulje, et ma olen kogu aeg kusagil teel,“ muigab rännumees.

„Inimene plaanib, ko-roona juhatab,“ sõnastab ta tuntud ütluse pisut ümber. Ehkki lähiplaan nägi ette näiteks Suriname külastamist, siis sellest asja ei saa. See-eest on alles lootus seigelda aastavahetusel Teravmägedel. „Vahva on ju olla seal polaaröös, kui kogu aeg on pime,“ ei ole päikest ja kuuma ilma nautivale eestlasele ilmselt selline väide meeltemööda. Kui vähegi õnne on, ei jää ka n-ö soojalaks saamata, sest südatalvel ootab ees juba reis Kolumbiasse.